

NOTICIES DE BARCELONA

El dia ha aparegut ab el sol desbarat de nívols per completa brillant i soi alt i els seus exploradors i disfusants d'una temperatura un xic pesant, quin's ha recordat que avui en diuen al mes d'agost.

El Butlletí Oficial Eclesiàstich d'aquest bisbat, en el seu darrer número, publica el següent sumari:

Edicto convocando a oposiciones para proveer la canonjía lectoral vacante en esta Santa Iglesia Catedral.—Decreto de la Sagrada Congregación de Sacramentos contra impedimenta ex adulterio cum intentione matrimonii provenientes.—Una carta notable.—Interesantissima Real Orden circular del ministerio de la Guerra.—Nombramientos.

Pujen forts tots els noys que prenen «Soluçió Giob».

Programa que executa la banda «Espanya» en el cim del Tibidabo el diumenge, dia 4 del corrent, a la tarda: «Letras y Toros», pasable. F. Xabardé.—«La Princesa de los Balcanes», banda de valses. E. Eysler.—«Offensas», sinfonia. J. Escalas.—«Se va bien», concert.

—Fin de Siglos, schottisch. Vila pod-Byea, marxa-Wooley.

BONAS

Tan a sa clientela regala part de vinya en la monstruosa liquidació d'adorns pera vestits. 3. Carme. 3.

Dels Mous d'Escala:

Els de Tordera han detingut un veit per haver tallat i robat nou pins d'una finca d'aquell terme.

Els serveys prestats pel cos durant el mes passat son els següents:

Reclamats judicialment, 8 detencions;

per faltas a la moral, 5; per fut, 10;

per amenaçades de mort i ferides, 4;

per ferides, 3; per robo, 3; per dis-

imlegut d'armes, 3; per danys a la pro-

pietat, 23; per infringir la llei de caça,

6; per robo de cavalls, 4; per jugar

an els prohibits, 4; per infringir la llei

de pesca, 5; per escàndol a la via

publica, 8; per lesions, 6; per ame-

nacades de mort i exigir quarts, 2;

per estada, 11; boig escapat del Man-

icom, 1; per infringir les ordenances

municipals, 8; per infringir les ordi-

nances municipals, furt de fruita i danys

al arbrat, 11; total, 120.

Aigua Rocallana, cura albumínica, estó-

mach, feix i ronyons.

Un agent de la tabacalera ha fet un

register a una porteria del carrer de Lleida i ha recollit 40 tabacs habans.

Un altre agent ha fet un register al passatge de Gayola (S. M.), decomisant 3 kilos de picadura.

Fosfo Glico-Kola-Lecitina, cura inap-

tencia. B. Domènech. Rda. S. Pau. 71.

Aquest migdia s'ha declarat un in-

cert a una fàbrica del carrer del Hort de la Bomba, 6, en una partida de bo-

rra, que ha sigut apagada aviat pels

bombers de Sant Pau y Santa Agnès

que hi han acudit juntament amb l'auto-

central.

No compreu Lavabos, Banys, Va-

ters, etc., etc., sense abans visitar la gran exposició de la casa Lacomia G.

Passeig de Sant Joan, número 44.

Preus ventajosos.

Dues vuitenes del carrer Mirja de Sant

Pere, 70, van sorprendre a dues dones

que s'enduien la roba que hi havia ex-

posta al terreny.

Les malfactors, que estan domicilia-

des a Hostalfrancs, van ser distingui-

des per mi municipal y condonades a la delegació.

Lavabos, Waters, Banyeres.

Model nous. — Preus reduïts.

Jauñe Sauret. 7, Pelayo, 7.

Van entrar ladres durant la nit a un

magatzem de boles del carrer d'En-

na, 152, y van apoderarse de varis

ratas de goma, una anetxa y una mesura

de 30 litres.

La porta va ser oberta ab clau falsa.

Ha estar a visitar-nos el nostre com-

patró don Carles Martí, delegat ex-

traordinari a Espanya de l'Associació de Dependents de la Havanna y redactor de «La Lucha», que actualment es a Barcelona.

Agustí Toreno.

Soluçió Giob es el millor recomen-

datori de novells per complets, brillant i sol alt i els seus exploradors y disfusants d'una temperatura un xic pesant, quin's ha recordat que avui en diuen al mes d'agost.

El Butlletí Oficial Eclesiàstich d'a-

quest bisbat, en el seu darrer número, publica el següent sumari:

Edicto convocando a oposiciones pa-

ra proveir la canonjía lectoral vacante en esta Santa Iglesia Catedral.—Decreto de la Sagrada Congregación de Sa-

cramentos contra impedimenta ex adul-

terio cum intentione matrimonii pro-

venientes.—Una carta notable.—Interes-

antissima Real Orden circular del minis-

terio de la Guerra.—Nombramientos.

Necrologia.

Pujen forts tots els noys que pre-

nen «Soluçió Giob».

Programa que executa la banda «Espanya» en el cim del Tibidabo el diumenge, dia 4 del corrent, a la tarda:

«Letras y Toros», pasable. F. Xabardé.—«La Princesa de los Balcanes», banda de valses. E. Eysler.—«Offensas», sinfonía.

—Fin de Siglos, schottisch. Vila pod-Byea, marxa-Wooley.

Vernet-les-Bains: Aigües sulfur-sulfòdiques.

Demà, divendres, a les nou de la nit, tindrà lloc a la Unió Gremial una reunió d'industries militars per suposada infracció del descans dominical y demés afectades per l'arbitri d'obertura d'establiments, pera entregarlos del estat actual en què troben les gestions practicades pera la resolució d'aquests dos assumptes que tant interessen als grans de detallistes y arts y oficis.

—Exposició Girob. Blba. Estudis, 6. Rollots de parete, gong-catal.

El propiuent dissapeu apareixerà'l Carnaval descriptiu de les excursions colectives que l'Agrupació de Turisme y Exploració Geogràfica del Foment del Treball Nacional organisa; una a França, Bèlgica y Anglaterra y un'altra a Àustria y Alemanya; manuosit duant el camí, hotels de primer orde, cotxes de les estacions y viceversa, organització, funcions religioses, quota de congressista (segon categoria) per la qual els expedicionaris vindran direc a concórrer a totes les reunions del Congrés Eucarístich y a rebre una guia de la ciutat de Viena y una artística insigüa; propietats, infermeres, cambis de moneda, ràcereos del Tresor, etc.

Centres d'inscripció.

Després de llarga y grave malaltia que ha durat setmanes, pot el pacient arribar al desitjat període de la convalescència, però li falten forces, la malaltia ha deixat senyals en son cos, la debilitat n'es la causa, dorm malament, fa males digestions, sofreix desvanciments, té mal de cap y no pot desempenyar bé les funcions cerebrals perque se canvia, ha perdut la memòria y l'aptitud física pera poder dirigir els seus negocis... ¿Què fer? unes ampolles de xarop de HIPOFOSITOS SALUD li han donat la força que no tenia en els nervis y la sanc, totes les funcions han tornat a la normalitat, la representació de forces es evident y son VIGOR FISICH MAJOR QUEL NORMA!, està curat y pot tornar al seu negoci content y satisfech del favorable èxit obtingut ab l'auxirop HIPOFOSITOS SALUD de Climent y Compañía, unich aprovat per la Royal Academia de Medicina. —Se ven en les principals farmàcies.

Les inscripcions se verifiquen a la Secretaria de l'Agrupació, Plaça de Santa Agnès, 4, tots els dies feiners de nou a onze de la matí y de tres a cinc de la tarda. El 10 d'agost, dia de l'Assumpció, es farà una inscripció especial.

La representació Catalana, al Congrés Eucarístich de Viena

S'ha publicat ja per Bisbat de Girona, y dintre pochs dies dies ho serà per tot Catalunya, la nova circula que la Comissió organitzadora de la Representació Catalana al Congrés Eucarístich de Viena, ha editat expressament per la mateixa.

D'ella no s'extremen els detalls següents:

Catolicós: Amossem ens dirigirem fa poc d'un mes als nostres confrades-sants pera que formessin part del Grup espacial que assistira al Congrés de Viena y avui, davant les entusiastes manifestacions davant les notes optimistes, a tots arreu arribades, a tots votaríem ens dirigim més que amossem, entusiastes y més que entusiastes, convenents, a fi de que formem part de la Representació Catalana que organisme, sense més idea que l'amor de Jesús Sagratissim y sens més aspiració que la de deixar el nom y la fe de Catalunya en el lloc enllair que per decret ha ocupat sempre.

S'humilit Grup de Girona, gracies a la benedicció fecunda del Illm. Prelat, s'ha convertit en arbres frondos a qui redos s'hi acolla Catalunya entera: do-nem, doncs, a la Representació nostra, la sausillí poderós de nostra assistència y anem en peregrinatge d'amors units estretament a nostres germans de Patria, al centre mateix de l'Europa corromput per encadenar nostres cors en la Forguera Sagrada del Sagrament y pera ajuntar nostres homenatges de gratitud y sumisió als que de tota la terra en els carrers de Viena, rebé Christ Redemptor.

Per la Comissió organitzadora: J. Capdevila, reverent Olof, reverent Pe-
re Dalmau, reverent Arxiprest.

Arenys, reverent Miguel Rué, mestre de capella de la Catedral.

Calella, reverent Rosendo Fernández, organista.

Banyoles, reverent Andreu Compte, president de la Casa-Missió.

Barcelona, Comitè de Defensa Social, Laura, 42; Joventut Catòlica, Cucurull.

Taragona, reverent Manuel Boix, oficial de la Curia eclesiàstica.

Lleida, reverent Josep Chavarria, administrador del Diari de Lleida.

Reus, reverent Rosendo Fernández.

Alcoi, reverent Josep Serrano, delegat de la Federació Feminista contra la tuberculosi y baix la direcció de la professora senyora Agnès Soler, arribarà el primer d'agost.

Les acorts foren presos per unanimitat y ab el major entusiasme; nomensem seguidament una comissió pera dur a cap els mateixos.

—En la junta general constitutiva que celebra la societat Foment local y Afrac-

cionista, el dia 10 d'agost, sortira de Barcelona, el 11 de Vilafranca i el 12 de Girona.

Itinerari

Di 2 de setembre. — Sortida de Girona. Cerber-National. Id. 3. — Llo. Ambresiu.

Id. 4. — Ginebra.

Lean vds eso atentamente

Las Turbaciones de la Circulacion

El Artritismo

Serà un error molt greu creer que hubiera de emplear el DEPURATIVO RICHELET, cuando aparecen les manifestacions externas (enfermedad de la pell) debidas a una invasió de humores en el sangre.

El DEPURATIVO RICHELET posa una acció mucho más intensa. En efecto, da maravillosos resultados en todas las affectiones del aparato circulatorio, que son estas affectiones debidas a las arterias que estan més flexibles a la sangre que se halla en elles. Su acción se hace sentir, particularmente en las personas que tienen más de 35 ó 40 años, cuando el corazón se hace menos vigoroso, las arterias més elasticas produciendo en este momento perturbaciones de la circulación, congestiones, entorpecimientos, coartaciones, obstrucciones, hinchartzón de los miembros, vértebras y articulaciones, calambres y dolores de cuello, dolores de articulaciones, jaquecas persistentes, gotas, etc. En una palabra, todas las manifestaciones de origen artrítico.

En lo que toca a las mujeres llegadas a la edad critica, suprime las turbaciones muchas veces gravísimas de este periodo difícil.

Na sabrirem recomendar demasiado a totes les persones que han padecido per turbaciones de la circulación, el uso casi constante del DEPURATIVO RICHELET.

Un folletó, en lengua española, tratando de les enfermedades de la piel, ha de ser remitido gratuitamente, per los depositaris, a totes les persones que piden.

Para obtener también gratuitamente ese folletó, basta dirigirse al señor

L. RICHELET, 13, rue Gambetta, en Sedan (Francia).

Més de 4000 personnes

poden justificar avui la perfecció de que aquella casa fa l'examen de la vista per l'oftalmista, y la audició per l'audiòmetre, y la funció renal per la urinòmetra, y la funció visual per la optometrista, y la tolerància a les drogues per la farmacia medical.

La Optica Medical

abona, en aparelles matemàtics, se li soler o no portar lentes, essent aquesta operació completament

GRATIS

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes. - Art antich y modern. - Pedagogía artística. - Museus y Coleccions. - Art nacional y extranger. - Curiositats barcelonines. - Ressenya de conferencies. - Exposicions locals y forasteres. - Llibres y Escoles. Notícies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

137

Una Exposició Internacional del Móble a Barcelona

II

Contestant als dos distingits artistes del móble que han fet l'honor de la réplica al nostre publicat el dia 11 del corrent, hem de posar per damunt de totes les qüestions que ab motiu de tal escrit s'han suscitats, una qüestió fonamental, principalissima; y es la de quèl problema de la rehabilitació del art del móble a Catalunya, es una qüestió de caràcter purament interior, en la qual ni el públic, ni jo que fan les nacions forasteres, hi té res absolutament que veure.

Les exposicions se fan, unes vegades, per educar al públic; altres per demostrar les forces dels nüclis que les organisa, en alguns casos, però apendes en els exemples que dels foras venen; en altres, per donar vida y animació a les ciutats que les fan; però en el cas present, cap d'aquests fins ens interessa, car el cas nostre no té res que veure ni ab el públic, ni ab una demostració de forces que no tenim ni ab la necessitat de veure exemples forasters que coneixem a la copia, ni ab l'anímica de la ciutat, qui si bé la necessita, pot cercar-se per altres medis, la finalitat dels quals no torbi un objecte tan interessant com el que'n proposem.

Jo no sé ben b's si's artistes del móble creuen en la necessitat de regenerar el seu art; si estan convencuts de la realitat d'una misèria artística latent i viva en aquest copiar-lo foraster, y en aquesta ausència del gust y del caràcter del móble català, de la casa catalana, tan noble y tan hermosa com el que exarma la vida íntima dels millors pobles de la terra; y dich que no ho sé, perquè els dos articles me fan entreveure senzillament, quèls nos-

a hores d'ara ab tots els artistes del móble, no ocupen en recular els exemplars tradicionals del móble català, m' en analizar els caràcters de la nostra personalitat artística, sinó en organitzar una Exposició.

Considero aquest canvi absolutament equivocat, car recullint del article don Joan Esteva el paralel que fa entre la qüestió present y la música catalana, li direm que, en efecte, el paralel es exacte y admirablement aplicat, però que descuida la revelació més interessant que d'aquest admirable paralel ens pervé; això es, que abans d'haver-hi orçons que d'anguissin al poble les harmonies de la nostra música, li havia hagut un estol de precursors que recorren pas a pas les nostres muntanyes, reculliren dels llars dels vells, les notes de les cançons populars, fent un treball de classificació de recerca d'ingredients dels quals n'han nascut obres musicals tan catalanes y tan universals alhora, tan modernes y tan tradicionals al ensembs, com aquell «Divendres Sants», del mestre Nicolau, y aquella dolça y incomparable «Regaria» a la Verge del Remèi, del Miller, o aquell «Emigrants», del Vives, y tantes altres produccions que no haurien tingut existència, ni modernes, ni universalitzades, si aquells precursors no haguessen anat desenterrant de l'entranya del poble'l motiu inicial, la matèria primera, el gràfic català que ha desvetllat y ha refet la personalitat, sense la qual res de lo nostre tindria mai valor d'art, com valor d'art no tindrien els mobles extangers que copiem si no reversioness els aquesta personalitat dels seus pobles respectius.

Justament es això lo que cal fer. Anar per les muntanyes, al fons de les velles masies, p' el flapis o ta màquina fotogràfica, treyen aquí un clàxex del lit paral que dorm en la penombra de l'arcoba, de la caxxa de muiua abandonada en el graner, de la calaixera guarnida de maquejats pomposos, dels vells cadrats y de les taules simples y magestuoses; de les portes plafonades y els entixinats; dels embigats y dels marchs d'arcoba, de les solucions arquitectòniques dels edificis, de les barbacanes y els caps de viga, de les llars de foch y els escuts patriarcaus... de tot aquest tresor en fi que dorma abandonat, o fugi aterrat per la copidicia dels antiquaris forasters.

Així, tal com s'ha fet ab les cançons, cal constituir un recull gràfic del móble y de la casa catalana, en el qual, com els músics ab les cançons populars, recullim els ingredients primaris, el gràfic català que ha de fer moderns, catalans y artísticament universals alhora, els nostres mobles.

Es que creyen que les formes d'art son filles dels albir? Es que'n afirman que aquests mobles anglesos o muniquesos son invencions fantàstiques de qualche home privilegiat? No; libres sencers dedicats al simple recull de les coses populars han precedit en aquest moviment d'art modern d'aquests pobles. L'Anglaterra, essencialment tradicionalista, ens dona precisament l'exemple; y nosaltres, en comets de copiar l'exemple, copiem els models.

Cal veure les revistes d'arquitectura alemanyes el lloc que concedieren a reproduir fotografies d'arquitectura popular, de cases rurals; y cal recordar entre nosaltres, que aquest tipus de xicot modern, que ha creat en Puig y Cadafalch, no es rés més que la depuració dels ingredients de la casa popular catalana, ab ses solanes y emparrats, ab ses parets blanques y abs barbacanes y caps de viga bella, mentre es perdut... y certament, no es hora de perdre temps, perque la invasió artística es un fet, y com més deixem sortir lo nostre més ens costarà tornar a la vida.

Deixem de banda el públic, la ciutat, l'educació del gust; to's aquests problemes s'han de resoldre en altres hores y per altres medis. Si'l nostre fi es regenerar l'art del móble, regenerarem simplement. Ara s'ns creym que'l nostre art del móble, migrat y extrangerat com es, significa alguna cosa, haurem de dir que, definitivament, estem perduts.

Don Joan Campdelacreu en el seu article ens diu, ab una consideració que estinem molt, que es extrany que parlem com hem parlat, essent nosaltres els autors d'una alocució dirigida als amants del art del móble, en ocasió de trairse d'fer una Exposició de Mobles ab escultura.

En primer lloc, devem manifestar al señor Campdelacreu, que l'han malinterpretat, y que nosaltres no hem rebut p's de la comissió organitzadora de la Exposició de Mobles ab escultura, l'honrosa comanda de relaciar cap alocució, ni l'hem relatada, ni cap relació hem tingut amb els organitzadors. Ademés, el señor Campdelacreu, oblidia que nosaltres hem dit tot lo que havíem de dir de la Exposició de Mobles ab escultura, la qual no anava a resoldre cap problema artístic, sinó un problema de classe. L'objecte principal d'aquella manifestació era que'l escultors tallistes se troben sense feina. D'això ne doaven la culpa a l'invasió de les llars dels estils del nord, mes, no tractaven de fer ni una Exposició internacional, ni

Sala Joaquim Sans

Imatge de Sant Domingo, dibuixada al carbó per en Joan Limona sobre rajoles pintades y cuetes gans procedents d'Urgell.

Decoració capsal de la Sala Joaquim Sans, a l'Hospital Clínic.

els músics feren ab les cançons populars, únicament ens serà possible fer obra moderna, únicament ens serà possible organitzar una Exposició internacional del móble, sense perjudici per la nostra personalitat artística, que s'alçarà ab sa bellesa llatina entre les de les altres nacions.

Es per altre part, això de quedar b's ab els de fora (en quant a mobles) una cosa poch interessant. La qüestió es quedaré bé ab nosaltres mateixos. Es un problema de família, hem d't, y trobem ridíclos els esforços que's fassin per mostrar més de lo que som a de demostrar lo indeMOSTRABLE, com indeMOSTRABLE es, senyor Campdelacreu, que pel sol fet d'haver-hi escultura un móble devingué artista.

No, no es aquest el problema. Un móble pot ésser molt bell sense escultura y molt feig ab escultura. Es una qüestió absolutament independent de l'art. Ademés, me sembla ridicola l'empra de celebrar una Exposició internacional de Mobles, honr no s'en admesen els exemplars que no portin exornacions tallades, pel sol fet d'haver-hi en aquest reconet de món de Barcelona quaranta o cinquanta arts-sans sense feina.

Les llars actuals, senyor Campdelacreu, no son un divertiment; són una ràhola del temps. Sobre aquest particular, el nostre amic Flama, publicava en la «Pàgina Artística» del 16 de novembre de 1911, un article titulat «Art Sumptuari y Art Democàtrica», en el qual s'exposen clarament els termes d'aquesta qüestió.

Adverteixi que son coses molt d'estàndards que s'acosten a les muralles assyrives. L'home s'hi representa fort y fornít, fet per la lluita que aquestes imatges ens presenten, entre l'led, supremo po ençà infantiva, y l'Home, encarnació del esperit. La gran intel·ligència d'aquest art ens diu la legitimat de la victòria. L'impossibilitat de la figura humana, de dibuix ferm y plà, el terror tràgic de la bestia, la palpitació del seu toss en la resistència, el bell abandon de la mort: heusquí l'heròic poema.

L'art grec, ni s'acontoixa pas de la immobilitat de les figures de l'Egipte, severes y contemplatives, ni del drama elementari del art assiri. Ell dona al home una més gran independència, i demana més, aguantant en l'espai. El moviment s'accentua y formula la voluntat: les passions humans volen ésser expressades. La joia y el dolor, tota la passagera història de l'home es transmet a les generacions futures.

La forma resta d'acord amb l'esperit. L'encant d'ésser un home, s'exalta; la Humanitat reporta la seva admiració sobre ella mateixa y presta sa forma als déus, expressió del luir pensament alliberat.

Els frisos del Partenon se despleguen en la llum. El fons dels batuts relleus pua y baixa com una onada, acompañant els volums, els relligs, y els sosté, els repren en la mitja tinta, y els avança, segons la proporció del luir interior.

Homes de forta potencialitat artística tenen avuy la forma de Catalunya, que s'han sigut prou fortes para imposar un gust inspirat en les corrents forasteres, bén, tindrán prou para imposarne un, inspirat en les fonts purissimes de la nostra tradició. Es una qüestió de camb de camins, se tracta d'una orientació distinta y prou.

La glòria serà per als primers campions d'aquesta causa, com ho fan a l'Anglaterra per aquells modestos artistes que, al voltant de John Ruskin, realitzaren la formidable evolució moderna del art britanic, y estem segurs que a la conquesta d'aquesta glòria nobilissima, no hi faltaràn campions artístics.

Deu fassí que l'any vinent, poguem, donchs, veure reunides al Palau de Belles Arts, costat per costat d'aquellos mestres de l'habitatge catalana de les passades centurias, en sos aspectes rurals sensorials, obeint a un plan divisionat de comarques, els mobles moderns, continuació d'una corrent de catalanitat artística, que, si els fets dels homes interrompen, al tornar a la nostra natura, els catalans noucentistes han trobat bona via y palpitança en nosaltres.

La Exposició internacional, serà més gran si's vol, però menys gloriosa. L'eficacia es la glòria dels nostres dies. Així pensem, y per voluntat y amor an aquest problema vital de la catalanització de les Arts Industrials del nostre poble, hem dit ja nostra en aquesta qüestió y estem disposats a ésser tan extensos com s'ens demani en la exposició de les raons fonamentals que no'n permeten trocar el nostre modest, però se'gur criteri.

Repetim als esforços iniciadors d'aquesta proposada exposició internacional, finalment, el nostre elogi sincer, per la bona voluntat y la esforçada iniciativa y després d'exposar de nou lo que al nostre pensar cal fer, rebim l'assegurança completa de que estem al seu costat, no obstant, per tot lo que vulguem fer.

Joaquin FOLCH Y TORRES.

L'Art Antich

Que la vida humana es armoniosa y bella en sa obediència conscienta a la força de la Natural.

Com pel perlòngament infinit d'avisibles arrels, l'home es ligat pel sentit a tots els elements del Univers.

Que deixi parlar la seva anima, que s'os s'acordin ab passió y l'Univers li es revelat, y la Natura, de la qual sa admiringa inifit interrogat master, li descobreix la seva propria consciència.

Es la conciència humana lo que l'Art Antich ens manifesta. En aquesta esplèndida y completa expressió l'home se instrueix sobre la seva potència imaginativa, sobre l'extensió y la riquesa de ses facultats de comprensió.

Els llums egipcis, al British Museum, son una demostració magnifica, en llur imposta faixa plena d'una vida misteriosa y captivanta.

La particularitat de llur natura, la familiaritat de llur actitud se reflecteixen ab les formes naturals. Llur esquena ens recorda la cresta de les muntanyes; llurs flancs, les vessants suaus y ràpides. Els son, a la vegada, els representants de la llur espècie, y dels elements.

Quina revelació de la bellesa humana, la figura egipcia!

La llum juga damunt sa faç voluminosa; la vida interior li respon y se comunica ab ella: això dues fogueres distintes uneixen llurs flames.

Com a uns bells fruits banyats d'atmòsfera càdida, els cossons dels homes y de les dones sorgeixen dels marbres negres y profunds. La matèria els reté; y no deixa sortir res més que lo essencial de llur humanitat. Aquest es el simbol de la terra, de la qual venen, y a la qual tornen tots els éssers.

Com a parets rocoses s'alconen les muralles assyrives. L'home s'hi representa fort y fornít, fet per la lluita que aquestes imatges ens presenten, entre l'led, supremo po ençà infantiva, y l'Home, encarnació del esperit. La gran intel·ligència d'aquest art ens diu la legitimat de la victòria. L'impossibilitat de la figura humana, de dibuix ferm y plà, el terror tràgic de la bestia, la palpitació del seu toss en la resistència, el bell abandon de la mort: heusquí l'heròic poema.

L'art grec, ni s'acontoixa pas de la immobilitat de les figures de l'Egipte, severes y contemplatives, ni del drama elementari del art assiri. Ell dona al home una més gran independència, i demana més, aguantant en l'espai. El moviment s'accentua y formula la voluntat: les passions humans volen ésser expressades. La joia y el dolor, tota la passagera història de l'home es transmet a les generacions futures.

La forma resta d'acord amb l'esperit. L'encant d'ésser un home, s'exalta; la Humanitat reporta la seva admiració sobre ella mateixa y presta sa forma als déus, expressió del luir pensament alliberat.

Els frisos del Partenon se despleguen en la llum. El fons dels batuts relleus pua y baixa com una onada, accompagnant els volums, els relligs, y els sosté, els repren en la mitja tinta, y els avanza, segons la proporció del luir interior.

Homes y besties s'agrupen, s'expliquen els uns pels altres. En tots aquests costos circula una sava única; una vida intensa d'estoss, els omplà, serpejant en ells y animes les superfícies.

Els cavalls s'apunten en lògics acorts de formes y moviments, religuats per una admirabile intel·ligència de punts de sortida essencials y de necessitäts expressives. Una enginyosa combinació de ràtios de formes, crea preciosos arribats.

Cant, res ne torba sa tranquila esperta. En una dolça penombra dormen els passos de marbre;

Llur forma els distingeix dels marbres y de les estàtues, però la matèixa tensió d'epidermis els ajunta. Els son expressions de formes viventes, simètrichs en aparença; en la realitat, son equilibrats com un finit. Repujats defora per una forta interior, se'mullen al damunt d'ella, absorbits la llum que s'extén per la superficie, tota amarallada de petits plans imperceptibles, però que s'res revelen al tocar, en els dinuens la ràhola d'aquesta dolça llum que's modula com un prat, del qual l'heròic de la nostra mà s'hi fixa en un parcosiu que'l contacte ens traue.

Tot s'anima, tot reviu. Els bells records, passatges acaroneats per la llum dels ocells, o flamejant en la boirina dels mitjans assoleyats, tot això que's nosaltres sentim han pogut concebre y descorbrir, ens apareix, com una perlòngada de les nostres sensacions.

Es tan sols una sola matèixa, forta, sota múltiples aspectes.

Com un hom reconeix l'esser animal al més lleu contacte, nosaltres no coneixem, Font de Vida, on Natur, forta y ubriques de les nostres ànimales.

Els homes, les besties, tots els elements en tú son confosos. Sempre igual a tú matèixa, te reconeixem al llor que inflama els nostres cors.

La nostra sanch, fruit de la savia, s'envia impetuositament ab sa font d'origen, y se'n emporta ab un alè heròic y apassionant envira tú ànima antiga, amiga humana.

Eugenio CORRIERE.

Plafó que decora'l vestibol de la Casa Masriera, a Llavaneres, obra den Lluís Masriera.

tres industrials tenen en compte una pila d'interessos molt nobles, però que tots ells presuposen com a ja resolt la qüestió fonamental de la educació artística catalana, basada en els nostres exemples tradicionals.

Es aquesta qüestió, senzillament, d'aquelles que, usant el títol mallorquí, hem d'anomenar de «Catalunya y ençims». Ni demostració de forces, ni esforços peca quedar bé davant de les nacions forasteres ens convenen ni interessen poc ni molt; car es un problema de família, el que cal resoldre, y en el qual els de fora, públics y nacionals extrangeres no hi tenen res absoolutament que veure.

Més, posem les coses en son lloc, y abans de passar aviat, puntualism. Es que en realitat se vol regenerar l'art del móble o simplement se vol fer una Exposició? Si's vol regenerar l'art del móble, l'Exposició, tal com s'organisa, no sois es intitul, sinó perpètua! Si's vol fer, simplement, una Exposició, deixarem de discutir perquè teme resultaria molt poc interessant. Ara, si's vol fer una Exposició per regenerar per medi d'ella l'art del móble, hem de suposar que els artistes industrials doncs, com a necessitat en primer lloc, la tal regeneració, y en aquest cas, la Exposició passa a un segon terme de interés, que da en el lloc de «medi» per conseqüir un «efi», que es el que real

